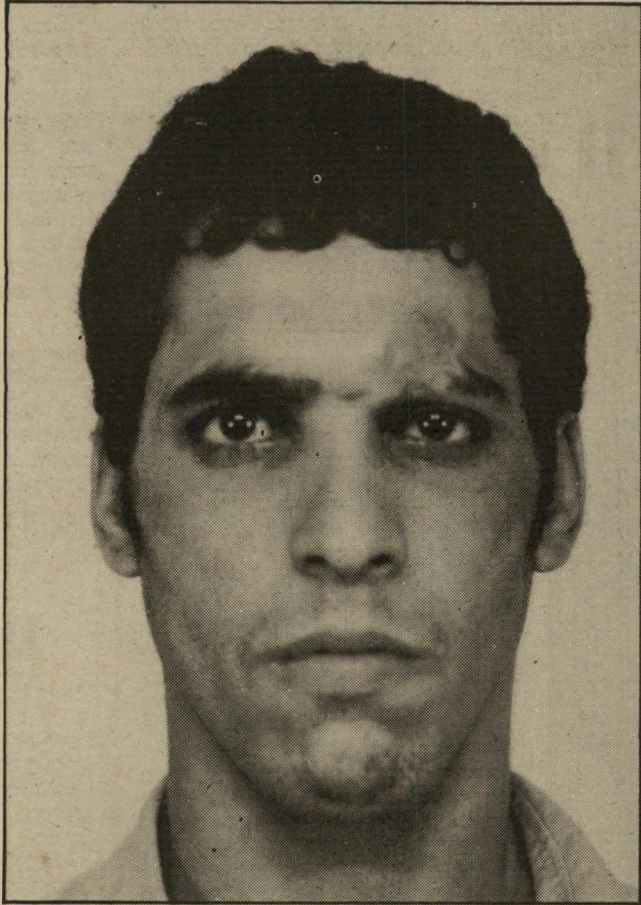

חובה הקטינות

נאשם מדר
הציע לילדה גלידה

הילדה, קפץ חוקר הנוער שהיה במקום ואמר לילדה: "נכון, זהו האיש!" או חזרה הילדה על הויהוי, והפעם אמרה כי היא בטוחה שזה התוקף. התובעת, שלומית אריאל, הגישה כתביאשום נגד מדר באשמת מעשה מגונה בילדה. מדר הכחיש הכל, וסניגורו, עורך-הדין אברהם אורן, תקף בתריפות את מיסטר-הויהוי שנערך עם הילדה. בית-הדין הפסיק את מדר מחמת הספק.

עזרת שמיים

כתביאשום על אונס החיילת כהוגש בידי התובע המחוזי עוזי שרטר (העולם הזה 9.2371, 9 בפברואר השנה). בחודש יוני 1982 התגורר מדר עם חברתו, ענת, בדירה שכורה ברמת-גן. באותו בניין התגוררה ומנית צעירה בשם שושנה, שגורשה מביתה ולא היה לה מקום מגורים. שושנה הוצגה לפני מדר וענת על-ידי שכנים, וכולם בילו ערב אחד ליד הטלוויזיה בדירת אחד השכנים. למחרת, ביום שישי, יצאו מדר וחברתו לבלות. מכיוון שריחמו על שושנה, הזמינו גם אותה לבוא איתם, והצמידו אליה בחור נוסף.

החבורה בילתה במועדון הלילה קרוואן ביפו, ושם הזמין מדר את שושנה לרקוד איתו. ענת, שישבה ליד השולחן וצפתה בזוג הרוקד צמוד-צמוד, החלה מתרגזת. לבסוף לא שלטה בעצמה והתנפלה על שושנה. השתיים התכתשו על רציפת-הריקודים, משכו אשה בשערות חברתה ושרטו זו את זו. הגברים התערכו והפרידו ביניהן.

למחרת כבוקר דפק מדר על דלת הדירה שבה ישנה שושנה. השניים יצאו יחד מהדירה וחזרו רק אחרי שעתים. שושנה טענה כי מדר הכניס אותה לחדרו, נעל את הדלת ואנס אותה בכוח. מדר הכחיש. הוא טען כי הוא רצה רק לשוחח עם שושנה על מריבת יום-אתמול, ולא היה כל גנע מיני ביניהם.

לשאלות הסניגור, אברהם אורן, הבהיר מדר כי לרעתו קינאה שושנה באושר ששרר בינו ובין חברתו, ולכן העלילה עליו עלילת-אונס. בית-הדין הפסיק זיכה את מדר. בזמן

נאשם בן-אמוין
בית ביפו

המישפט ישבה באלום ענת, שנישאה בינתיים למרד, והתפללה. בידה היה ספר תהילים והיא ביקשה עזרת שמיים. השבוע נעצר מדר שוב. הפעם כתביאשום כולל עבירה של נסיין לאונס ילדה בת 12 ואונס של אשה ברמת-גן. ענת שוב תצטרך להחליץ לעזרת בעלה עם ספר תהילים והרבה תפילות.

בפסח 1982 יצאה ילדה בת 5 מביתה כפתח-חיקוניה לקיוסק, מהלך חמש דקות מביתה. היתה זו שעת צהריים והחור היה רב. הילדה הלכה לקנות גלידה. כאשר היתה הילדה

רוצח מיזואן
הודאה בבית-חולים לחולי-נפש

בדרכה חזרה הביתה, ניגש אליה גבר שחרחר ובידו שלגון. הוא הציע לילדה להתחלף וגרר אותה אל חדר כלונדיגו של הבית המשותף.

כאשר היו שם, תפס אותה בכוח ודחף את אצבעו אל אבר-מינה. הילדה הפצועה החלה צורחת בכל כוחה ונמלטה לדירתה. הוריה ירדו מיד והחלו מחפשים את התוקף במרכז המיסחרי. קרוב מישפחה העובר כסביבה זיהה את מדר כמי שהיה שם לפני דקות מסדר וחשד בו. המישטרה ערכה חיפושים אחרי מדר, אך הוא לא נמצא במשך שלושה חודשים. כאשר נתפס, לבסוף, ערכה הפגועה. היא הציצה בתמונות, וכאשר ראתה את תמונתו של מדר, אמרה: "אני חושבת שזה הוא" בטרם היה סיפק למישהו להתערב, ולסניגור לחקור את שני המיקרים.

חקירות המישטרה נערכו בעיקר בין שכנים ואנשים שהיה להם קשר לבניין. בביתו של שרת-הבית, טוביה ליכוביץ, נמצא קלמרה הכחול של הילדה. בתחילה סיפר כי מצא את הקלמר בפחד-הזבל ולקח אותו כמתנה לנכדיו. אולם כמעצר שינה ליכוביץ את סיפורו. הוא אמר כי ראה את הילדה יורדת במדרגות, ולפתע החליקה ונפגעה בראשה. הוא טען כי מכיוון שגבהל, עזב את המקום ועל סיפור דבר.

גם מגירסה זו חזר בו ליכוביץ לבסוף, וסיפר את האמת. הוא אמר: "ראיתי את הילדה יורדת במדרגות ונהיה לי חשק, כמו לכל גבר. תפסתי אותה מהילקוט שלי. משתני אותה לתוך מחסן איפה שהכלים, אבל היא לא נתנה ומשכה את עצמה ונפלה למטה על הלבנים שהיו במחסן. נבהלתי, ואיכר המין שלי נהיה קטן ולא היה לי יותר חשק ממנה." זהו עד היום הווידוי המלא ביותר והמוזעזע ביותר באוטנטיות שלו, הנמצא בסיפרי המישפט הישראלי.

מיהו האיש שנעצר כחשד לנסיון האונס בהרצליה ובאונס ברמת-גן? משה מדר (25) זוכה לפני חצי שנה בשני מישפטים בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. הוא זוכה מאונס חיילת שהתגוררה באותו בניין, שבו הוא גר עם חברתו, ענת. והוא זוכה מאשמת מעשה מגונה בילדה בת 6.

מיד כאשר החלה המישטרה לחפש את מדר כחשד כי הוא אשר ביצע את המעשה המגונה בילדה, נעלם מביתו ולא נמצא במשך שלושה חודשים. בזמן זה התגורר עם חברתו ענת בכמה דירות שכורות והתחבא מן המישטרה. הוא נעצר לבסוף, כאשר החיילת שושנה (שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפרסום) התלוננה במישטרה כי מדר אנס אותה. כאשר נעצר בגלל תלונת החיילת, נוכרה המישטרה גם בתיק הקודם, והחלה חוקרת אותו על שני המיקרים.

קטנות, הנפגעות גם נפשית וגם גופנית לכל חייהן — הוא מעשה המתועב על כל הציבור. קשה לתאר את האנשים המסוגלים למעשה כזה, וההשערה היא בדרך כלל כי המדובר בסוטה-דימין או בחולה-נפש. כאשר מסתיים האונס גם ברצח הילדה, נוצרת היסטריה מונית, והחשוד מוכנה על-ידי העיתונות "חיית-אדם" ו"מפלצת".

רצח ואונס כזה אירע לראשונה בישראל ב-1953. ילדה יפהפיה בת ארבע, רחל סגל, נמצאה מתה במיזבת חדרה. הילדה יצאה מביתה ברמת-גן ונפלה ליד הגופה הקטנה והעירונית נאנסה באכזריות לפני מותה.

החשוד הראשון שנעצר היה גבר תימהוני, גבה-קומה, בן 35, בן-ציון סמוכה. אולם המישטרה לא הביאה נגדו כל ראיות, מלבד עדותו של שכן שראה את סמוכה ביום הרצח נושא את כלבו על גבו והוא מפוס. "כלב קטן, ילדה קטנה".

אחרי שכמעט נערך בו ליניץ, שוחרר סמוכה וחזר לביתו. רק אחרי חודשים נתגלה הרצח האמיתי בבית-חולים לחולי-נפש. האיש אשפז על-ידי בני מישפחתו כמצב קשה. הוא הזה היות, דימיין דימינות, והיה מנותק לחלוטין מהמציאות. אולם הוא הפתיע את הרופאים כאשר כתב מיכתב שבו הודה ברצח ילדה.

ויקטור מיזואן, שעד אז לא היה חשוד כלל, התוודה מכיוון שלא יכול היה להחזיק עוד את גודל אוועה בתוכו. רופאיו התקשרו עם המישטרה וביקשו הוראות כיצד לנהוג. אחרי השיחזור, שנעשה בעזרת רופאים ואנשי-מישטרה, לא היה עוד ספק: מיזואן הוא שרצח את רחל סגל. בבית-חולים הוטב מצבו של מיזואן, וכאשר הועמד לדין ביולי 1953, כבר היה מסוגל לנהוג כבר-רעת. בראשית 1955 הסתיים המישפט. בית-הדין הפסיק מדר את מיזואן אשם ברצח וזן אותו למאסר-עולם. בעירוע החלצת בית-הדין העליון, כי בשעה שביצע את האונס והרצח סבל הנאשם מרחף שאינו ברי-כיוש, ואשר כפה עליו לבצע את המעשים האלה ללא רצון חפשי, ולכן זוכה מאשמה.

"נהיה לי חשק"

המיקרה השני שבו נרצחה ילדה אקטנה על רקע מיני קרה בירושלים, ב-1970. חנה'לה הורוביץ, ילדה בת 7, ירדה ברילויגים במדרגות ביתה לכיוון בית-הספר. היא לא שבה הביתה. בשעה 6 בערב נמצאה גופתה במרתף הבית שבו התגוררה. היא היתה ילדה יפה ומפתחת, וחזרה זמן קצר קודם עם הוריה מארצות-הברית.

החבורה הבלתי מכוברת של הנאשמים כמעשים מגונים בקטינות הצטרף הסופר דן בן-אמוין, שנגדו הוגש כתביאשום על מעשה מגונה בילדה בת 12. לפני כשבוע החריד אונס אכזרי של ילדה בת 6 את תושבי בת-ים. העיר שעדיים לא התאוששה מטראומת אווה אלימלך, וזועזעה שנית. האדם שנעצר כחשוד באונס זה עומד להשתחרר בימים אלה, אם דגימת זרוע שלו לא תתאים לנתונים שבידי המישטרה. שמו נאסר לפירסום.

נסיון לאונס נוסף של ילדה אירע ב-18 באוקטובר השנה, בהרצליה. לדה בת 12 יצאה כצהריים כשבת לטייל ברחוב עם כלבה. גבר צנום התנפל עליה, משך אותה לחצר, הפיל אותה ארצה והכריח אותה להוריד את בגדיה. הוא ניסה לאונסה, אך לא הצליח ועזב את הילדה הממררת בככי. אחרי יומיים, ב-20 באוקטובר, נמדה אשה צעירה בתא טלפון ציבורי ברמת-גן, ליד הבורסה, ושוחחה לטלפון. ביה החוקה רצועה שאליה

רוצח לייבוביץ
מעידה במדרגות

זיה קשור כלב. השעה היתה 10 בלילה. גבר פרץ לתא, גרר את האשה ל"מיטה, ושם, באיומים ובאלימות, אילץ אותה להוריד את בגדיה ואנס אותה. אחרי חקירה מישטרתית נמרצת נעצר משה מדר כחשוד בכינוע שני יעשים אלה. בחקירתו נשכר האיש הודה, התובעת נדררה חן הגישה זשכוב כתביאשום נגדו וביקשה את זעזערו עד תום ההליכים.

כמעט ליניץ

הפעם לפעם גועשת המדינה כאשר מיקרה מסעיר במיוחד, או ל של אינוסיילדות עולה לכותרות. אונס הוא עבירה שפלה ומפירה, אולם אונס קטינות — ובעיקר ילדות